

LUCJAN STAŃKO

ur. 1942; Annów

Miejsce i czas wydarzeń	Lublin, PRL, współczesność
Słowa kluczowe	Projekt Rzemiosło. Etos i odpowiedzialność, stopnie rzemieślnicze, nauka zawodu, krawiectwo

Stopnie nauczania zawodu

Najpierw jest uczeń, który zdobywa podstawową wiedzę pod ręką i nadzorem mistrza. Dopiero później, jak zostanie czeladnikiem, to ingerencji mistrza jest mniej, ale jeszcze są. Egzamin na czeladnika można zdawać po trzech latach nauki. Tytuł czeladnika to jest pierwszy stopień. Czeladnik posiada podstawową wiedzę i nic więcej. Jeśli to byłoby w ówczesnych uspołecznionych zakładach, to krawcy bez uprawnień czeladniczych byłiby zaszeregowani o jedną grupę niżej od dyplomowanego czeladnika. Nawet wtedy, kiedy w praktyce byłoby lepszymi krawcami. Po sześciu latach, [czeladnik może zdawać] na mistrza. Mistrz to już ma duży zakres uprawnień. Po pierwsze mistrz ma prawo szkolenia uczniów i to jest podstawą. Podstawą największą. Czeladnik nie ma, a mistrz ma już prawo szkolenia a w okresie komunistycznym, który minął, miał prawo otworzyć sobie już własną firmę.

Uważam zresztą ze swojego doświadczenia i tych uczniów, których sam szkoliłem, że jest to okres za krótki. Pomimo posiadanego dyplomu mistrza, trzeba jeszcze uczyć się dalej, dalej mieć nadzór starszego mistrza. Nawet jakby do tego skończyć studia, to i tak można powiedzieć, że dyplom mistrzowski po tym czasie jest dopiero „jako taki”

Tyle lat trzeba, żeby być krawcem.

Data i miejsce nagrania	2011-09--19, Lublin
Rozmawiał/a	Piotr Sztajdel
Transkrypcja	Katarzyna Kuć-Czajkowska
Redakcja	Małgorzata Maciejewska, Piotr Sztajdel
Prawa	Copyright © Ośrodek "Brama Grodzka - Teatr NN"